

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

DOMINOURILE LUI DUMNEZEU

Un lucru determină
un altul

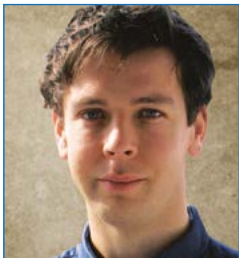
**Așteaptă ca ceața
să se ridice**

La pământ.

Privește. Urmează.

Rămâi în picioare!

Concluzia traseului
cu obstacole

NOTA EDITORULUI VEDERE NOCTURNĂ

Într-unul din psalmii săi, Regele David a scris, vorbind despre Dumnezeu: „Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua și întunericul ca lumina”.¹ Mi s-a părut o descriere minunată a capacității lui Dumnezeu de a fi pretutindeni și de a vedea totul.

În contextul psalmului, acest verset spune că nimic nu este ascuns de Dumnezeu, iar Dumnezeu ne poate vedea „păcatele ascunse”. Însă face și niște afirmații interesante despre întuneric.

Întunericul nu este pentru Dumnezeu așa cum este pentru noi. Noi nu vedem în întuneric beznă și nici nu prea avem ce face când lumina este redusă. Dar înainte ca Dumnezeu să creeze universul, totul era complet în întuneric și fără formă,² deci, se pare că Dumnezeu nu a avut nicio dificultate să lucreze în întuneric.

Indiferent cât de neclară este situația noastră, Dumnezeu poate vedea calea dinaintea noastră. Întunericul nesiguranței care ne afectează pe noi și ne blochează mintea nu Îl afectează pe El. Nouă ne este greu să ne mișcăm prin întuneric, însă Lui nu Îi este.

Deciziile corecte sunt o grea responsabilitate pentru oameni, mai ales atunci când îi afectează și pe alții. Dar noi nu trebuie să facem lucrul acesta singuri. Deși Dumnezeu dorește să învățăm și să progresăm în luarea deciziilor corecte, El este dispus să ne împărtășească din înțelepciunea Lui și să beneficiem de lumina Lui.

După cum a scris Regele David: „Tu ești lumina mea, Doamne! Domnul luminează în întunericul meu.”³

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2019 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-220-X

1. Psalmul 139:12

2. Vezi Geneza 1:2.

3. 2 Samuel 22:29

OFERTA

DE KEITH PHILLIPS

Cu câțiva ani în urmă, exasperat și descurajat din cauza unor greșeli, L-am rugat pe Dumnezeu să mă programeze ca pe un robot, să fac întotdeauna ceea ce știe El că este cel mai bine. *Știi că în inima mea nu doresc decât să fac ce este bine, însă deciziile mele greșite și ideile mele nesăbuite îmi stau în cale! Nu poți să mă reprogramezi să iau întotdeauna deciziile corecte și să fac ce este bine? Gândește-te cât de bună ar fi atunci lumea Ta!*

Asta chiar nu este soluția, mi-a răspuns El. Atunci nu vei mai avea provocări în viață iar relația dintre noi se va estompa. Atunci nu vei mai avea nevoie de călăuzirea Mea și nu

vei mai depinde de Mine. Nu Mă vei mai aprecia și, nu mult după aceea, vei începe să nu Mă mai iubești. Cred că ar fi mai bine să te las așa cum te-am creat – dar îți spun ce voi face. Decât să te programez să cunoști toate răspunsurile dintr-o dată, ți le voi da una câte una, ori de câte ori îmi prezinți respectivele chestiuni în rugăciune.

Nu era o ofertă nouă și nu era în exclusivitate pentru mine. El îți face aceeași ofertă și ție, care se regăsește în aceste versete din Biblie: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările”.¹

Acest aranjament nu este perfect fiindcă implică oameni imperfecti, ca tine și ca mine – depinde de noi să ne amintim să ne oprim și să-I cerem călăuzirea, iar apoi să avem credință, supunere, smerenie și orice altceva ar fi necesar ca să urmăm călăuzirea Lui – dar sunt convins că vei descoperi, asemenea mie, că este mai avantajos decât să încerci să te descurci tu singur!

KEITH PHILLIPS A FOST EDITORUL ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ACUM EL ȘI SOȚIA, CARYN, LUCREAZĂ ÎN SUA CU PERSOANE FĂRĂ ADĂPOST.

1. Proverbe 3:5-6

DE PETER AMSTERDAM

DECIZII CONFIRMATE DE DUMNEZEU

Una dintre caracteristicile umanității, deoarece am fost creați după imaginea lui Dumnezeu, este liberul arbitru, ceea ce include atât posibilitatea de a lua decizii cât și responsabilitatea de a suporta consecințele acelor decizii. Poate fi o adevărată provocare să luăm decizii ce Îl glorifică pe Dumnezeu și Îi împlinesc voia în viețile noastre. Ne testează și ne ajută să creștem în credință în timp ce căutăm voia Sa și așteptăm răspunsurile și călăuzirea Sa.

Pentru creștini, luarea deciziilor

este un proces ce implică relația noastră cu Dumnezeu, fiindcă trebuie să ne aducem toate îngrijorările înaintea Lui, știind că El se îngrijește de noi.¹ El ne-a spus „veniți să raționăm împreună”,² arătând că dorește să discute cu noi. El dorește să fie prezent și să participe la conversație în timp ce noi luăm decizii. El a promis că Duhul Său în noi ne va călăuzi în tot adevărul.³

De-a lungul vieții ne confruntăm cu decizii care ne afectează viitorul, fie în ceea ce privește cariera pe care să o urmăm, cu cine să ne căsătorim, cum să ne creștem copiii, unde să locuim sau cum să ne urmăm credința și să participăm în munca lui Dumnezeu. Unul dintre cei mai importanți pași pentru

a găsi voia lui Dumnezeu și a lua decizii bune este să Îi recunoaștem prezența și să ne încredințăm căilor Lui. „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările”.⁴

Ca să învățăm să luăm decizii care Îi fac cinste lui Dumnezeu și sunt în conformitate cu voia Sa și cu poruncile Sale trebuie, de obicei, să ne facem timp pentru introspecție, rugăciune și testare. Uneori ne este greu să distingem voia lui Dumnezeu într-o situație, sau ce decizie ne va aduce cel mai bun rezultat. În astfel de situații ne-am dori să se lumineze cerul și să ne străfulgere ca pe Pavel cu vreun semn precis și de netăgăduit.

1. Vezi 1 Petru 5:7.

2. Isaia 1:18, traducere din engleză

3. Vezi Ioan 16:13.

4. Proverbe 3:5-6

5. Romani 12:2

Noi nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-l fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu. – *Coloseni 1:9-10*

Tu lărgești drumul sub pașii mei și nu-mi alunecă gleznele. – *Psalmul 18:36*

Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările. – *Proverbe 3:5-6*

Dacă ai luat o decizie cu intenția sinceră de a-L mulțumi pe Dumnezeu și dacă te-ai bazat pe principii biblice și pe sfaturi înțelepte, atunci poți continua cu încredere, știind că scopul lui Dumnezeu se va împlini prin decizia ta. – *Mary Fairchild*

Însă de cele mai multe ori vocea lui Dumnezeu este atât de ușoară încât nu o putem auzi decât ne liniștim sufletele și ne deschidem mințile.

Dumnezeu ne-a creat după asemănarea Sa, ființe raționale, capabile să decidă singure și să-L punem în centrul vieții noastre din proprie alegere. Aceasta este una dintre modalitățile prin care arătăm că Îl iubim pe Dumnezeu cu toată mintea noastră: alegem în mod conștient să Îl iubim pe Dumnezeu și să Îl cinstim prin deciziile și căile noastre. În felul acesta ajungem să distingem care este voia lui Dumnezeu, așa cum explică Pavel pentru Romani: „Să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine

voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită”.⁵

Când faci primul pas, atunci Dumnezeu fie îți confirmă, fie apar factori noi în ecuație care te vor lămuri referitor la acea situație. Atunci, deși te-ai pornit în direcția cea bună, poate trebuie să faci anumite ajustări ca să ajungi la destinația finală. Procesul de luare a deciziilor implică multe alegeri, iar fiecare alegere pavează drumul următoarelor alegeri.

Dumnezeu dorește să depunem noi efortul, cu toată inima, de a-I afla voia, de a căuta, de a analiza, de a cântări și de a folosi orice modalități care ne stau la dispoziție pentru a lua decizii înțelepte și creștinești. Foarte rar se întâmplă ca El să facă pentru noi ceea ce suntem capabili

să facem noi înșine. Eu am descoperit că iau cele mai bune decizii atunci când lucrez împreună cu El prin analizarea posibilităților și opțiunilor, cântărind fiecare opțiune pro și contra și căutând, prin rugăciune, călăuzirea și sugestiile Sale.

Dacă Îl plasăm pe Dumnezeu în centrul vieților noastre și Îl recunoaștem în toate căile noastre, atunci putem avea încredere că ne va călăuzi și ne va ajuta să luăm decizii înțelepte.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

DE MILA NATALIYA A. GOVORUKHA

Dominourile lui Dumnezeu

Cu câțiva ani în urmă viața mea s-a schimbat considerabil. Am avut multe schimbări în același timp. A fost aproape copleșitor și uneori chiar descurajator.

Mai întâi, a trebuit să mă mut înapoi în țara mea natală, Ucraina, după ce am trăit 6 ani în Bosnia și Herțegovina desfășurând muncă misionară și umanitară. Cei doi fii ai mei, care fuseseră mereu cu mine, au crescut, devenind minunați tineri adulți, și s-au mutat urmându-și propriile țeluri. Aveam nevoie de un loc unde să stau, de o slujbă, de o preocupare și de o motivație ca să continui cu viața mea.

Eu vorbesc engleza și îmi place să organizez evenimente și activități pentru tineri și studenți. Așa că m-am înscris pentru poziția de coordonator al unei tabere de vară în limba engleză condusă de o școală privată. Spre surprinderea mea am fost angajată nu doar pentru tabăra

de vară, ci permanent.

Într-o zi, privind secțiunea de limbă engleză a bibliotecii, i-am făcut un compliment doamnei care lucrează acolo referitor la varietatea cărților, materialelor și a altor lucruri pe care le deține biblioteca. Am intrat în vorbă și din una în alta ne-a venit ideea să organizăm împreună un club de limbă engleză. Curând, acest club a devenit un eveniment important în programul meu. În fiecare săptămână mă întâlneam cu un grup de tineri din diferite țări și continente, entuziasmați să facă ceva, să călătorească, să îi ajute pe alții și să se implice.

Recent m-am întâlnit cu câțiva de la clubul de engleză. Povesteam la o ceașcă de ceai, când una dintre fete a spus: „Nu am zis nimănu, dar când am început să vin la club nu credeam în nimic și în nimeni. Eram confuză și nu aveam nicio speranță. După un an de ceea ce

credeam că sunt simple întâlniri săptămânale, am înțeles că mi-au schimbat perspectiva asupra vieții și atitudinea mea față de oameni. Acum doresc să fac ceva semnificativ cu viața mea”. Cu lacrimi în ochi a adăugat: „Te rog să continui cu ceea ce faci”.

Prin asta văd cum se alinează piesele din dominoul lui Dumnezeu. Noi nu cunoaștem viitorul, când lucrurile se vor schimba, unde ne vor duce cotiturile vieții. Însă putem avea încredere în Creatorul nostru că fiecare schimbare va fi o parte necesară, încât viața noastră să ajungă mai luminoasă, mai semnificativă și unică.

MILA NATALIYA A.
GOVORUKHA LUCREAZĂ CA
MISIONARĂ ȘI VOLUNTARĂ
ÎNTR-UN ONG DIN KHARKOV,
UCRAINA.

DE JOYCE SUTTIN

AȘTEAPTĂ CA CEAȚA SĂ SE RIDICE

Îmi amintesc atât de clar. M-am trezit devreme, într-o dimineață de vară, și când am privit afară, totul era alb. M-am frecat la ochi, gândind că nu văd bine, apoi m-am decis să explorez. Am ieșit pe verandă, am coborât scările și am fost uimită să simt că parcă eram într-un nor. Am făcut câțiva pași și o piruetă și mi-am dat seama că nu mai știam unde sunt. Eram la doar câțiva pași de verandă, dar nu mai știam în ce direcție.

Am început să mă panichez căci mi-am dat seama că, și dacă strigam, ai mei nu m-ar fi auzit. Atunci mi-am amintit că, dacă aș putea găsi cărarea pietruită, aș putea ajunge acasă. M-am aplecat și am început să pipăi cu mâinile iarba moale, încercând să gădesc pietrele. Și cu cât mă aplecam mai mult puteam să văd culoarea ierbii. Puteam să-mi văd papucii. Puteam

să simt ușoara înclinație a solului și știam că trebuie să merg înspre sus.

Am mers de-a bușilea pe pământ până am simțit o piatră. Iar pe măsură ce urmam cărarea ceața se ridica, încât am ajuns să pot să-mi văd genunchii. Când am ajuns la verandă puteam să-mi văd talia. M-am ridicat în picioare, cât de înaltă eram, și am observat că ceața se ridicase iar acum puteam recunoaște lucrurile familiare din jurul meu.

Când am încercat să le explic fraților și surorilor mele cum m-am pierdut într-un nor pe peluza din fața casei, nu m-au înțeles. În cele din urmă tata ne-a explicat că ceața din acea dimineață se formase de la aburul din pământ și m-a atenționat să nu mai merg prin ceață, în schimb să mă țin de un obiect cunoscut până ceața se ridică. M-am simțit bine că cineva m-a

înțeles și știa prin ce am trecut.

De atunci am mai trăit, mintal și emoțional, sentimentul că sunt pierdută în ceață. Nu știam unde sunt și m-am panicat, ca în copilărie, eram la fel de dezorientată încercând să înțeleg ce se întâmplă. În acele momente de confuzie am învățat să mă pun pe genunchi și să-I cer lui Dumnezeu să mă călăuzească. Apoi ceața începea, încet, să se ridice. Puteam recunoaște unele lucruri, o piatră mai deosebită în care puteam să mă încred. Apoi, pe măsură ce ceața se ridica, puteam urma calea cunoscută către țelul meu.

JOYCE SUTTIN ESTE
PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI
SCRIITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN
SAN ANTONIO, SUA.

Când ești justificat să nu te mai încrezi în Dumnezeu?

DE MARIE STORY

Era odată, într-o țară îndepărtată numită Uț, un bărbat pe nume Iov. Era unul dintre cei mai de treabă bărbați din zonă. Avea frică de Dumnezeu și evita răul. Era generos, bun și muncitor.¹

Iov era un bărbat bun, cu frică de Dumnezeu și avea o viață foarte bună. Avea bani, avea pământ, animale și servitori. Avea o soție și zece copii.² Era sănătos. Era respectat în comunitate și avea prieteni pretutindeni. *Toți* știau cine este Iov.³

Iov avea o viață binecuvântată. Și de ce nu? Îl asculta pe Dumnezeu în cele mai mici detalii și trăia corect. Dar stai. Gândește-te puțin. Când este cel mai greu să ai încredere în Dumnezeu? Când totul merge bine? Sau când totul pare că a luat-o razna? Testul cel mai dificil al caracterului nostru este modul cum reacționăm atunci când viața ia o întorsătură spre rău; iar testul cel mai dificil al credinței noastre este să avem încredere în Dumnezeu atunci când permite să trecem prin perioade dificile.

Satana știe și el asta. „Toți cred că Iov este un tip așa de bun și de creștin”, i-a spus el lui Dumnezeu. „*Bineînțeles* că este bun. Are *totul!*”

1. Vezi Iov 1:1.
2. Vezi Iov 1:2-3.
3. Vezi Iov 29:7-25.
4. Vezi Iov 1:7-12; 2:1-7.
5. Vezi Iov 1:13-19.
6. Vezi Iov 2:7-8.
7. Iov 2:9
8. Vezi Iov 3:3-26.
9. Iov 36:15, traducere din engleză
10. Vezi Iov 38-41.
11. Vezi Psalmul 23:4; Isaia 43:2.

Bani, pământ, familie, prieteni, respect. Lasă-mă să i le iau pe toate și atunci vom vedea cât de bun este”.⁴

Dumnezeu este de acord cu acest experiment și, una după alta, sârmanul Iov își pierde banii, animalele, casa, copiii și sănătatea.⁵ Apoi citim despre el că stătea pe o grămadă de cenușă, scărpinându-și bucele ce-i acopereau tot corpul.⁶ Soția, singura persoană pe care se pare că o mai avea să se bazeze, îi

spune „Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu și mori!”.⁷

Oamenii cred că Iov a făcut cu siguranță ceva rău dacă l-a bătut așa de rău ghinionul. Cu siguranță s-a îndepărtat de voia lui Dumnezeu dacă a meritat acele nenorociri. Poate chiar Iov, din grămada lui de cenușă, gândea la fel. Oare ce a făcut ca să merite o asemenea întorsătură de situație? Fără să găsească un motiv, în cele din urmă a făcut ceea ce facem mulți dintre noi într-o asemenea situație – a început să se plângă de situația lui.⁸

Din fericire Iov mai avea și niște prieteni buni care au trecut pe la el și în situația lui nefericită. I-au ascultat toate văcărelile despre nedreptate: „Eu sunt bun! De ce mă tratează Dumnezeu în felul acesta? Nu este corect!”

Câteodată, când suntem și noi în mijlocul unei situații dificile, vedem doar cât de „nedreaptă” este situația. Iov s-a străduit să trăiască după cum i-a cerut Dumnezeu, să îi urmeze Cuvântul, să îi trateze corect pe ceilalți și cu *asta* se alege în schimb?

În final, unul dintre prietenii lui Iov, pe nume Elihu, îi spune: „Dificultățile sunt modalitatea prin care Dumnezeu ne atrage atenția”.⁹

Iov începe o conversație bună și lungă cu Dumnezeu¹⁰ și înțelege că indiferent cât de bun încercă să fie, sau cât de aproape urmează călăuzirea lui Dumnezeu, nu va ști mai bine decât Dumnezeu. Dumnezeu este mai mare și mai înțelept decât el, deci ar face mai bine să se încreadă în El. În cele

din urmă Dumnezeu intervine și îl salvează pe Iov.

Iată un subiect la care să ne gândim atunci când trecem prin dificultăți. Putem reacționa ca Iov și să ne supărăm pe Dumnezeu că nu ne tratează corect, sau putem avea încredere în El, să-I dăm atenția noastră și să vedem ce vrea să învățăm din acea situație.

De fapt, Dumnezeu nu ne-a promis niciodată o viață perfectă, lipsită de probleme. Însă ne-a promis să ne ajute să trecem *prin* orice probleme cu care ne-am confrunat.¹¹ Dacă suntem conștienți de aceste lucruri atunci nu ne vom pierde vremea cu văcăreli despre situația noastră și nu ne vom risipi energia încercând să ieșim singuri din acea dificultate; ci vom apela imediat la Dumnezeu și vom găsi în El tăria noastră și soluțiile de care avem nevoie.

Pe parcursul vieții noastre vom avea atât momente de suferință cât și de coborâșuri. Să ai încredere în Dumnezeu că are un motiv bun pentru aceste coborâșuri – are ceva ce încearcă să te învețe. Și să ai încredere, precum spune Psalmul 34:19: „De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă întotdeauna din ea”.

MARIE STORY TRĂIEȘTE ÎN
SAN ANTONIO, SUA, UNDE
LUCREAZĂ CA ILUSTRATOARE
LIBER-PROFESIONISTĂ ȘI
CONSILIERĂ VOLUNTARĂ LA
UN CENTRU LOCAL PENTRU
PERSOANE FĂRĂ ADĂPOST.

Purcelușul care a construit din piatră

DE DAVEEN DONNELLY

Povestea celor trei purceluși începe cu imaginea în care fiecare pleacă în lume „să-și găsească norocul”. Primul purceluș și-a construit o casă din paie, însă lupul a suflat-o la pământ. Al doilea purceluș și-a construit o casă din lemn, cu același deznodământ.

„Deschide ușa”, spunea lupul.

„Nici gând”, răspundea purcelușul.

„Atunci voi sufla și voi pufăi și ți-o voi face una cu pământul”.

Al treilea purceluș își clădi o casă

din cărămidă. Lupul suflă și pufăi și iar suflă și iar pufăi, dar nu o putu dărâma. A încercat chiar să-l păcălească pe purceluș să iasă afară din casă, însă el era mai deștept.

În Matei 7:24-27 Iisus spune: „Pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face îl voi asemăna cu un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelie zidită pe stâncă. Însă oricine aude

1. Spectacular Sins, and Their Global Purpose in the Glory of Christ, Crossway Books, 2008. pg. 57

2. www.just1thing.com

aceste cuvinte ale Mele și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea; ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare”.

În versetul 25 există cuvântul „bătut”, tradus din grecescul *prospipto*, care este un verb puternic și care, în contextul versetului, înseamnă că deși casa a fost lovită de un val uriaș de apă, totuși a rezistat, fiindcă a fost construită pe stâncă. În versetul 27 este cuvântul grecesc *proskopto*, care semnifică ceva mai slab, cum ar fi debitul unui pârau, și totuși casa construită pe nisip s-a prăbușit.

Cu alte cuvinte, dacă îți ancorezi viața în Iisus atunci chiar dacă viața aruncă în tine cu cele mai dure dificultăți, casa ta va rezista. Vei reuși să treci de furtună deoarece Iisus va fi fundația și stabilitatea ta; El te va susține. Dar dacă o casă nu își are fundația în Iisus și Cuvântul Său, ci este clădită pe o fundație slabă, cum ar fi nisipul, atunci până și cele mai mici dificultăți o pot dărâma.

John Piper a afirmat: „Creștinismul nu este un joc; nici o terapie. Doctrina creștinismului s-a conturat din ceea ce Dumnezeu este și din ceea ce a făcut El în

istorie. Ea corespunde întâmplărilor dificile. Însă creștinismul este mai mult decât fapte, nu mai puțin. Este și credință și speranță și iubire. Însă acestea nu plutesc în aer. Ele cresc precum brazii, pe stânca adevărului lui Dumnezeu. Cei care vor rămâne în picioare sunt cei care și-au construit casele pe adevărul măreț, obiectiv, în care Iisus Hristos este originea, centrul și scopul în toate.”¹

Adoniram Judson, care a trăit din 1788 până în 1850, este un exemplu uimitor de om care și-a clădit viața pe stâncă. El a fost misionar american în Birmania timp de 40 de ani. Însă viața sa nu a fost plină de succese. Adoniram avea 25 de ani când a mers cu soția în Birmania. În primii ani s-au confruntat cu singurătatea și boala. De-abia după 6 ani au avut primul convertit. Apoi Adoniram a fost întemnițat timp de doi ani. Asta da, furtună puternică, asupra casei tale! La scurt timp după eliberare i-au murit soția și fiica. Lovitură după lovitură pentru Adoniram de experiențe dificile și sfâșietoare. Și totuși, prin toate, „casa” lui Adoniram a rămas în picioare.

El nu s-a simțit întotdeauna ca fiind în picioare. Uneori s-a simțit înfrânt și distrus. Însă istoria

ne arată că nu a fost distrus și că munca și eforturile sale de o viață au meritat osteneala. O dovadă este că la începutul misiunii sale în Birmania, Adoniram și-a stabilit un țel să traducă Biblia în birmaneză și să fondeze o biserică cu 100 de membri. La moartea sa el a lăsat în urmă Biblia în birmaneză, 100 de biserici și mai mult de 8000 de credincioși.

Eu sunt sincer uimită cum a putut Adoniram să continue după ce a fost lovit de atâtea furtuni în viață. Și mi-am dat seama că nu avea atât de mult legătură cu Adoniram – cu tăria sa interioară, sau cu vreo incredibilă voință sau zel. Are legătură cu lucrul pe care el se baza, cu Stânca pe care și-a construit viața. Adoniram a fost capabil să înfrunte furtunile vieții și vânturile amenințătoare și să rămână în picioare fiindcă avea fundația solidă în Iisus.

Deci, întrebarea este, pe ce îți construiești tu casa? Când vor veni furtunile vieții, care cu siguranță vor veni, ce va rămâne din ea?

ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE DIN JUST I THING,² UN SITE CREȘTIN PENTRU FORMAREA CARACTERULUI TINERILOR.

DE ELSA SICHROVSKY

STAI CALM ȘI CONTINUĂ

Mergeam să vizitez o prietenă. Pe când autobuzul se apropia de spitalul în care ea era internată am început să mă neliniștesc și să mă bâlbâi gândindu-mă la cuvintele potrivite pentru întâlnirea noastră. Prietena mea era bolnăvicioasă de când o știu și în trecut a luptat cu câteva infecții severe. Acum a avut o operație majoră cu ceva complicații. Speram să o înveselesc, dar nu eram prea încrezătoare în mine. Eram eu însămi prea împovărată cu întrebări și temeri în legătură cu suferința ei prezentă și cu perspectiva neclară încât să mă gândesc la ceva potrivit și motivator de spus. Mă gândeam numai la viitorul ei dureros.

Dintr-o dată, după curbă, am văzut un panou mare, roșu, cu o coroană și un scris alb sub ea. Mai întâi mi-a atras atenția

culoarea, apoi cuvintele: „Stai calm și continuă” – un faimos slogan al guvernului britanic din Cel de-al doilea război mondial. Numele firmei britanice de modă, scris cu litere mici, făcea acest mesaj să fie o reclamă. Însă eu am știut că, în cazul acesta, era mai mult de atât. Dumnezeu mi-a dat răspunsul Său la întrebarea mea într-un mod mai neconvențional, însă atât de clar încât nu puteam să nu îl înțeleg!

Meditând la mesajul de pe panou am simțit cum pacea lui Dumnezeu se coboară peste inima mea. Mi-am amintit și de un binecunoscut verset din Biblie: „Îndrăzniți, Eu am biruit lumea”.¹ În ciuda situației deprimante, puteam, cu încredere, să *fiu calmă și să continui* și să încerc să îi transmit același mesaj și prietenei mele. Regele avea sub controlul Său fiecare detaliu al vieților noastre. Oricât de neclară părea situația prietenei mele, ea era

pe mâini bune!

Când am înțeles aceste lucruri mi-am dat seama că Dumnezeu și-a arătat iubirea față de prietena mea prin multe alte lucruri: doctori competenți, asistente bune și blânde, rugăciunile și ajutorul prietenilor și colegilor de lucru. Cât de prostuță am fost să mă las copleșită doar de aspectele negative ale situației încât să nu dau atenție tuturor lucrurilor care ne reamintesc continuu de prezența lui Dumnezeu. Sper ca de acum înainte, oricât de dificilă ar fi situația, să mă încred în perfecțiunea și conștiinciozitatea iubirii lui Dumnezeu și să nu mai aștept până Își pune adevărul pe un panou mare roșu ca să privesc către ceruri.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN SUDUL TAIWANULUI.

1. Ioan 16:33

DE ROSANE PEREIRA

CEA MAI BUNĂ ALEGERE

Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Iisus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. – *Efeseni 2:10*

Scriitoarea și poeta braziliana Cora Coralina, provenită dintr-o familie foarte săracă, a ajuns o profesoară și scriitoare faimoasă. Ea a lăsat multe citate înțelepte în cărțile ei, unul dintre care este: „Cel mai important lucru în viață sunt alegerile noastre!” Prin aceasta încerca să-și învețe elevii că bogăția, înfățișarea plăcută sau alte lucruri apreciate de societate nu sunt la fel de cruciale ca atunci când știm cum să facem alegerile corecte în viață.

Odată eram pe litoral cu mezinul meu, Mateus, care avea pe atunci 12 ani, și cu fiica mea și nepotul meu. Pe acel mal fundul mării coboară abrupt iar părinții sunt precauți când copiii intră în

apă, să nu le treacă mai mult de talie. I-am avertizat și pe ai noștri, apoi îi urmăream. Nepotul ne-a ascultat imediat însă Mateus dădea semne că nu vrea să asculte. Parcă vedeam gândurile din mintea lui: *Să fac ce spune ea sau nu? Eu sunt un înotător bun!*

A stat cam un minut în zona unde apa îi ajungea la talie și parcă își cântărea opțiunile. Apoi s-a întors în zona mai sigură împreună cu nepotul. În final a făcut alegerea corectă iar eu m-am rugat în sinea mea să aibă aceeași înțelepciune și în celelalte multe decizii pe care le va avea de luat în viață.

Deciziile de azi sunt extrem de importante și ne modelează viitorul. De fiecare dată când am acționat după impuls sau emoție, nu a ieșit bine și a trebuit să repar

problemele pe care le-am creat. Dar când îmi fac timp să gândesc lucrurile cu mintea clară și când cer sfatul prietenilor de încredere, atunci lucrurile merg mult mai lin.

De multe ori, când mă confrunt cu o decizie dificilă, trebuie să-mi reamintesc de exemplul dat de Iisus și să mă rog pentru tăria de a spune și eu: „Nu cum voiesc eu, ci cum voiești Tu”,¹ apoi să continui și să fac ce știu că este corect. Pe moment aceste decizii sunt greu de luat, însă Dumnezeu este întotdeauna capabil să aducă ceva bun din fiecare aparentă dificultate.²

ROSANE PEREIRA ESTE
PROFESOARĂ DE ENGLEZĂ
ȘI SCRITOARE ÎN RIO DE
JANEIRO, BRAZILIA.

1. Matei 26:39

2. Vezi Romani 8:28.

Căci Tu ești stâncă mea, cetățuia mea, și, pentru Numele Tău, mă vei povățui și mă vei călăuzi.
– Psalmul 31:3

El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor și mă așează pe înălțimile mele. – Psalmul 18:33

DE CHRIS MIZRANY

RĂMÂI ÎN PICIOARE!

Recent am participat împreună cu fratele meu și doi prieteni la un eveniment foarte special – The Fisherman's Friend Strongman Run! Acest traseu de 15 km include 30 de obstacole diferite. Este noroi lipicios care îți trage repede picioarele în jos și trebuie să te miști continuu ca să te ții la suprafață. Există și o porțiune unde trebuie să înoți sau să-ți croiești drumul printr-un râu cu apă rece ca gheața, care îți testează rezistența. Plase, șanțuri, cauciucuri, pante abrupte – toate motivele pentru care te-ai putea justifica cu „Nu pot”. Însă, este posibil.

Un bun prieten, care este un atlet serios, ne-a spus râzând: „Dacă poți să te ții pe picioare atunci poți să reușești”. Iar cuvintele lui s-au dovedit adevărate. Chiar când am simțit că este prea mult pentru mine și mă dureau toți mușchii mi-am zis: *Tot ce trebuie să fac este să stau în picioare și să merg mai departe.* Pas cu pas, obstacol după obstacol, prin noroi și apă rece, am reușit.

De fapt, toți patru am trecut linia de sosire împreună, cimentându-ne realizarea și prietenia cu un final triumfător! A fost o experiență incredibilă și am fost cu toții bucueroși că am participat.

Acum înțeleg mai bine versetul Biblic: „Alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Iisus”.¹ Nu este ușor să trăiești o viață de

creștin; necesită disciplină, muncă și perseverență. Uneori simt că de-abia dacă pot să mă țin pe picioare. Apoi aflu că tăria Lui este perfectă în slăbiciunea mea,² iar când eu am făcut tot ce mi-a stat cu puțință să rămân în picioare, El preia controlul și mă poartă mai departe.³

Viața are necazurile și obstacolele ei, însă există o linie de sosire, acolo unde Domnul și cei dragi nouă ne așteaptă să sărbătorim! Precum Pavel, nu cred că eu am ajuns deja acolo.⁴ Încerc doar să mă țin pe picioare, să privesc fix către El, știind că, la vremea potrivită, vom trece linia de sosire împreună.

CHRIS MIZRANY ESTE DESIGNER WEB, FOTOGRAF ȘI MISSIONAR CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

1. Filipeni 3:14

2. Vezi 2 Corinteni 12:9.

3. Vezi Deuteronom 1:31; Isaia 40:11.

4. Vezi Filipeni 3:13.

DE MARIE ALVERO

SCOPUL

Era vară, iar eu eram într-o călătorie misionară cu alți tineri pe coasta de nord a Poloniei. Călătoria noastră era la final iar centrul nostru din Varșovia urma să trimită un microbuz să-i ia pe majoritatea dintre noi, iar eu, Nick și René urma să ne întoarcem cu trenul/autobuzul/autostopul. Nu știu cum am încropit acest plan ridicol, dar atunci ni s-a părut grozav.

În dimineața stabilită noi ne-am pornit la drum. Eram tineri și fără experiență, călătorind într-o țară străină, fără prea mulți bani și fără să vorbim limba locală. Am ajuns la gară, dar chiar de la intrare lucrurile au început să meargă prost fiindcă ușa trenului s-a închis și Nick nu a apucat să urce.

Eu și René am coborât la stația următoare și l-am așteptat, dar când a trecut următorul tren Nick nu era în el. Ne-am gândit, prostește, că cel mai bine era să luăm un tren înapoi la prima stație. Dar

chiar când noi plecam l-am văzut pe Nick coborând pe peron! Din fericire el a stat pe loc până când noi am avut ocazia să ne întoarcem.

Cu toate astea ne-a luat două ore doar să ajungem la depoul de autobuze. Am luat un autobuz până la marginea orașului, apoi am traversat un câmp ca să ajungem la autostradă, unde am început să facem autostopul cu mari speranțe. Dar nimeni nu a oprit. Se făcuse după-amiaza, ne era foame, eram oboșiți dar și îngrijorați de situația noastră.

În acest moment, după șase ore de călătorie, am început să ne întrebăm dacă nu cumva Dumnezeu încerca să ne arate ceva. Aveam probleme la fiecare pas. Atunci ne-am rugat și am fost cu toții de acord că ar fi mai bine să ne întoarcem la cabana în care stătusem în ultimele săptămâni. Nu știam dacă acest plan ar fi mers dar părea mai bun decât să înnoptăm în câmp.

Am traversat drumul și în câteva minute am prins o mașină. Restul drumului către cabană a decurs fără incidente. Spre surprinderea noastră, restul echipei era încă la cabană. Microbuzul care trebuia să-i ia pe ei se stricase și mai dura o săptămână până să vină după ei. Frustrarea noastră cu ziua noastră nebună a dispărut când ne-am dat seama că eram exact acolo unde trebuia să fim.

Fără telefoane mobile sau alte mijloace de comunicare și în ciuda ignoranței și prostiei noastre, Dumnezeu ne-a călăuzit înapoi la voia Sa. Chiar dacă noi am greșit, El nu dă greș niciodată. El ne ia de unde suntem și își duce la îndeplinire scopul Său.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

VASUL REMODELAT

Grijile acestei vieți, cu poverile și îngrijorările ei, îți pot distra foarte ușor atenția de la relația ta personală și apropiată cu Mine, iar frica de eșec poate interfera cu capacitatea ta de a privi către Mine și de a avea credința că Eu îți ascult rugăciunile, te iubesc și doresc să te binecuvânteț. Doresc să te ridic de sub poverile tale și să-ți dau un nou început. Doresc să te fac o mărturie și o dovadă a iubirii Mele.

Eu iau lucrurile slabe și caraghioase, lucrurile rupte și imperfecte, și le folosesc ca să arăt prin ele iubirea Mea. Toate lucrurile prin care treci de-a lungul anilor au scopul de a te ajuta să devii mai blând, mai milos și mai înțelegător fiindcă știi ce înseamnă să suferi și să fii în nevoie, ce înseamnă singurătatea și disperarea.

Chiar și cele mai negre zile din viața ta pot lucra spre bine dacă te pui pe tine, un lut moale și maleabil, în mâinile Olarului, ca să fac din bucățile sparte un vas mai bun. Pot aduna toate bucățile sparte ale vieții tale – visele spulberate, durerile și dezamăgirile – și, cu mâinile Mele iubitoare, pot face ca toate să lucreze împreună spre scopul Meu bun, să remodelez și să formez creația Mea minunată.